Dimarts 4 de Quaresma

Text de l'Evangeli (*Jn* 5,1-3.5-16): Després d'això hi havia una festa dels jueus, i Jesús pujà a Jerusalem. I hi ha a Jerusalem, junt a la porta de les ovelles, una piscina que en hebreu s'anomena Betzatà, que té cinc pòrtics. En aquests hi jeia una multitud de malalts, cecs, coixos, impedits. I hi havia allí un home que portava trenta-vuit anys en la seva malaltia. I Jesús, havent vist aquest ajagut, i sabent que es trobava així des de molt de temps, li diu: «¿Vols tornar-te sa?». Li respon el malalt: «Senyor, no tinc un home perquè em fiqui a la piscina quan l'aigua és remoguda; i mentre jo hi arribo, un altre hi ha baixat abans que jo». Li diu Jesús: «Aixeca't, pren la teva llitera i camina!». I a l'instant l'home esdevingué sa, i prengué la seva llitera i caminava.

Però era dissabte aquell dia. Deien, per tant, els jueus a aquell que havia estat curat: «És dissabte, i no t'és lícit prendre la teva llitera». Però ell els respongué: «Aquell que m'ha fet tornar sa m'ha dit: 'Pren la teva llitera i camina'». L'interrogaren: «Qui és aquell home que t'ha dit: 'Pren [la llitera] i camina'?». Aquest qui havia estat guarit no sabia qui era, ja que Jesús s'havia apartat de la multitud aplegada en aquell lloc. Després el trobà Jesús al temple, i li digué: «Mira, has estat guarit; ja no pequis més, perquè no et succeeixi alguna cosa pitjor». Se n'anà aquell home i anuncià als jueus que era Jesús qui el feu tornar sa. I per això els jueus perseguien Jesús, perquè feia aquestes coses en dissabte.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Jesús, havent vist aquest ajagut, li diu: '¿Vols tornar-te sa?'»

Mn. Àngel CALDAS i Bosch
(Salt, Girona, Espanya)

Avui, sant Joan ens parla de l'escena de la piscina de Betzata. Semblava, més aviat, una sala d'espera d'un hospital de trauma. «Hi jeia una multitud de malalts, cecs, coixos, impedits» (Jn 5,3). Jesús s'hi va deixar caure.

És curiós!: Jesús sempre està al bell mig dels problemes. Allà on hi ha quelcom per "alliberar", per fer

feliç a la gent, allí hi és Ell. Els fariseus, en canvi, només pensaven en si era dissabte. La seva mala fe matava l'esperit. La mala bava del pecat degotava dels seus ulls. No hi ha pitjor sord que el que no vol entendre.

El protagonista del miracle portava trenta-vuit anys d'invalidesa. «¿Vols tornar-te sa?» (Jn 5,6), li diu Jesús. Feia temps que maldava en el buit perquè no havia trobat Jesús. Per fi, havia trobat l'Home. Els cinc pòrtics de la piscina de Betzata varen retrunyir en sentir la veu del Mestre: «Aixeca't, pren la teva llitera i camina!» (Jn 5,8). Fou qüestió d'un instant.

La veu de Crist és la veu de Déu. Tot era nou en aquell vell paralític, gastat pel desànim. Més tard, sant Joan Crisòstom dirà que en la piscina de Betzata s'hi guarien els malalts del cos, i en el Baptisme es guareixen els de l'ànima; allà, era de tant en tant i per un sol malalt. En el Baptisme és sempre i per a tothom. En ambdós casos es manifesta el poder de Déu per mitjà de l'aigua.

El paralític impotent a la vora de l'aigua, no et fa pensar en l'experiència de la pròpia impotència per a fer el bé? Com volem resoldre, sols, allò que té un abast sobrenatural? No veus cada dia, al voltant teu, una munió de paralítics que es "mouen" molt, però que són incapaços d'arrencar-se de la seva manca de llibertat? El pecat paralitza, envelleix, mata. Cal posar els ulls en Jesús. Cal que Ell —la seva gràcia— ens submergeixi en les aigües de la pregària, de la confessió, de l'obertura d'esperit. Tu i jo podem ser invàlids sempiterns, o portadors i instruments de llum.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Sentim disgust de nosaltres mateixos quan pequem, ja que el pecat disgusta Déu. I, ja que no estem lliures de pecat, almenys assemblem-nos a Déu en el nostre disgust per allò que a Ell el disgusta» (Sant Agustí)

- «L'Església té sempre les portes obertes. És la casa de Jesús i Jesús acull. Si la gent està ferida, què fa Jesús? La reprèn perquè està ferida? No, se la carrega sobre les seves espatlles. I d'això se'n diu misericòrdia» (Francesc)

- «Jesús va fer actes, com el de perdonar els pecats, que el revelaven Déu Salvador. Alguns jueus que no reconeixien el Déu fet home, veient en Ell 'un home que es feia Déu' (Jn 10,33), van jutjar-lo per blasfem» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 594)